

ការនិយមវត្ថុប្រើប្រាស់៖ ការនេះទាក់ទងនឹងជំនឿដ៏ខ្លាំងក្លាក្នុងការទទួលបានតំរូវន៍សម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ និងការមានជំនឿដែលថាកម្មសិទ្ធិវត្ថុទាំងនេះ ជាការល្អប្រសើរបំផុត និងជាការមានតម្លៃខ្ពស់បំផុតនៅក្នុងការរស់នៅ។ ចំពោះមនុស្សវ័យក្មេង ការនិយមវត្ថុប្រើប្រាស់សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើគំនិតបី។ ទីមួយ គឺគំនិតអំពីប្រាក់ និងកម្មសិទ្ធិវត្ថុ គឺជាសញ្ញាបញ្ជាក់ឱ្យដឹងអំពីជោគជ័យ ដូច្នេះហើយវត្ថុទាំងនេះផ្តល់ឱ្យគេនូវថ្នាក់ៗ។ ទីពីរ គឺជំនឿដែលថាប្រាក់ និងកម្មសិទ្ធិវត្ថុ ផ្តល់ឱ្យគេនូវភាពស្តាប់ចិត្ត។ ទីបី គឺថាការនិយមវត្ថុប្រើប្រាស់ គឺអំពីជម្រើសដែលផ្តល់ឱ្យបុគ្គលនីមួយៗ ដូច្នេះហើយបុគ្គលនោះមានជម្រើសទាំងឡាយដើម្បីអនុវត្ត។

ការស្រឡាញ់បំណងខ្លួន៖ នេះគឺជាកង្វល់ដ៏លើសលប់អំពីខ្លួនឯង។ ការនេះមានដំណើរការបីយ៉ាង គឺការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះផលប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ដែលបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈដោយមានជំនឿថា ជីវិតរស់នៅគឺអំពីបុគ្គលផ្ទាល់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ ទីពីរ មនុស្សវ័យក្មេងអាចស្វែងរកតម្លៃខ្លួនឯង ដោយបង្ហាញតម្លៃខ្លួនគេតាមរយៈការធ្វើឱ្យបានសម្រេច។ ទីបី គឺការស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែលជាភ្នែកច្បាស់យ៉ាងច្បាស់ អំពីការបង្ហាញរូបរាងខាងក្រៅរបស់ខ្លួនឯង។

អត្តិភាពនិយម៖ នេះគឺជាជំនឿដែលថា ជីវិតរស់នៅពុំមានអត្ថន័យជាប់មកជាមួយឡើយ ហើយក៏ពុំមានផែនការគ្របដណ្តប់លើសលប់សម្រាប់ធ្វើតាមដែរ។ ចំពោះមនុស្សវ័យក្មេង ការនេះមានដំណើរការបីយ៉ាង៖ ទីមួយគឺចេតនា ឬគោលបំណងដោយសារការគ្មានគោលបំណងក្នុងការរស់នៅ នោះគេក៏បង្កើតគោលបំណងខ្លួនឯង។ ទីពីរ គឺដោយសារការរស់នៅពុំមានគោលបំណង ឬអត្ថន័យគ្របដណ្តប់លើសលប់ ហេតុដូច្នេះគឺជាការល្អបំផុតដែលត្រូវរកវាឱ្យបាន នៅពេលអនាគតឆាប់ៗនេះ។ ទីបី គឺឯករាជ្យភាព ពេលដែលអត្ថន័យ និងគោលបំណងត្រូវបានស្វែងរកតាមរយៈការទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមកជាមួយអ្នកដទៃ គេឃើញខ្លួនគេដូចជាពិរិយ បានអ្វីពីនរណាម្នាក់ឡើយ ហើយក៏ពុំពាក់អ្វីចំពោះនរណាម្នាក់ដែរ។

- កូនសៀវភៅក្នុងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីផ្តល់ការយល់ដឹងជ្រៅជ្រះអំពីជំនឿរបស់មនុស្សវ័យក្មេង ដែលបញ្ចេញសកម្មភាពតាមភិរយាបថរបស់គេ។ ពុំមែនមនុស្សវ័យក្មេងទាំងអស់អាចបង្ហាញឱ្យឃើញលក្ខណៈទាំងនេះឡើយ។
- ភិរយាបថនេះពុំត្រូវឱ្យភ័យខ្លាចឡើយ វាគ្រាន់តែជារបៀបដែលមនុស្សវ័យក្មេងយល់ដឹងអំពីរឿងរ៉ាវទាំងឡាយតែប៉ុណ្ណោះ។
- ជួនកាលភិរយាបថប្រព្រឹត្តបទល្មើសរបស់មនុស្សវ័យក្មេងគឺជាលទ្ធផលនៃបញ្ហាអប់រំកាលកេនាតក្មេង និងកត្តាសង្គមដទៃទៀតដូចជាគ្រឿងញៀន និងសុភាពដើម។ ក្នុងករណីទាំងនេះ ជនទាំងនោះអាចត្រូវការជំនួយក៏ប៉ុន្តែពុំមែនការដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរឡើយ។
- មនុស្សវ័យក្មេងភាគច្រើនពុំមែននៅទីនោះដើម្បីបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់លោកអ្នកឡើយ។ ជួយទៅវិញ គេទាំងឡាយគ្រាន់តែចេញក្រៅដើម្បីមានពេលសប្បាយរីករាយ និងចំណាយពេលជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គេប៉ុណ្ណោះ!

ព័ត៌មានក្នុងអត្ថបទនេះ
បានដកស្រង់ចេញពី៖
www.youthtrain.com/assets/samples/p4/p4_bk_3.pdf

ការយល់ដឹងអំពីភិរយាបថរបស់យុវវ័យ

ការយល់ដឹងអំពីឥរិយាបថរបស់មនុស្សវ័យក្មេង

យុវវ័យ គឺជាអំឡុងពេលមួយដែលចង្អុលពីថវិកាសិក្សា: តាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ និងផ្នែករាងកាយ ពេលដែលមនុស្សវ័យក្មេងរីកចម្រើនពីកូនក្មេងក្នុងបន្ទុក ទៅជាមនុស្សពេញវ័យឯករាជ្យ។ អំឡុងពេលផ្លាស់ប្តូរនេះត្រូវបានធ្វើឱ្យរីកចម្រើនតែស្មុគស្មាញ តាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកវិទ្យាដែលបានកើតឡើងនៅប្រទេសអូស្ត្រាលី នៅទសវត្សរ៍ថ្មីៗនេះ។

ក្នុងដំណាក់កាលនៃការរស់នៅនេះ មនុស្សអាចងាយរងគ្រោះដោយសារឥទ្ធិពលនៃសម្ពាធក្រុមមនុស្សដូចគ្នា និងវប្បធម៌ដែលគេនិយម ហើយអាចបន្តនូវធ្វើពិសោធន៍ រុញច្រានព្រំដែន ហើយប្រថុយនឹងគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចប៉ះទង្គិចលើសុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់គេនៅពេលក្មេងៗ និងនៅពេលយុវអង្វែង។ លំនាំបែបបទ និងកម្រិតនៃឥរិយាបថខ្លះៗដែលនាំឱ្យប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ មានភាពខុសគ្នារវាងបុរសវ័យក្មេង និងស្ត្រីវ័យក្មេងដោយភាពទូទៅ ជាញឹកញាប់មានកម្រិតខ្ពស់ក្នុងចំណោមបុរសវ័យក្មេង។ ក្នុងភាពជាមនុស្សចាស់ជាង ជួនកាលលោកអ្នកអាចមានអារម្មណ៍ដូចជា លោកអ្នកកំពុងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយមនុស្សចម្លែកណាម្នាក់ ក្នុងខណៈដែលលោកអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយមនុស្សវ័យក្មេង។ លោកអ្នកអាចយល់ថា របៀបដែលគេស្លៀកពាក់ និងសម្លេងឥរិយាបថ មានភាពខុសប្លែកពីបទពិសោធន៍របស់លោកអ្នក។

ជំនឿរបស់យុវវ័យ

លោកអ្នកអាចសម្លឹងមើលរបៀបដែលគេធ្វើប្រតិកម្ម និងមានប្រតិកម្មទៅវិញទៅមក ហើយយល់ឃើញថាលោកអ្នកពុំយល់អ្វីអំពីគេឡើយ។ តទៅនេះគឺជាបញ្ជីនៃប្រព័ន្ធជំនឿមួយចំនួនរបស់មនុស្សវ័យក្មេង៖

តម្រេកនិយម៖ នេះគឺជាជំនឿដែលថាអត្តន័យ និងសេចក្តីបំពេញចិត្តត្រូវបានរកឃើញតាមរយៈការស្វែងរកសេចក្តីរីករាយ និងការជៀសវាងនូវការឈឺចាប់។ មនុស្សដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញនូវឥរិយាបថតម្រេកនិយម ធ្វើតាមវិធានបីយ៉ាង។ ទីមួយ គឺការបំពេញចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន ដែលតាមរយៈនេះ គេស្វែងរកសេចក្តីរីករាយសម្រាប់ខ្លួនគេ ក៏ប៉ុន្តែពុំមែនសម្រាប់អ្នកដទៃឡើយ។ ទីពីរ គឺការបំពេញចិត្ត តាមគំនិតខ្លួនឯងដែលគេសម្រេចចិត្តថាគេមានអ្វីម្យ៉ាងនឹង ធ្វើឱ្យគេពេញចិត្តដោយផ្ទាល់ខ្លួន ឬអត់។ ទីបី គឺវិធាននៃការបំពេញចិត្តភ្លាមៗ ដែលគេរកមើលដើម្បីទទួលបានសេចក្តីរីករាយក្នុងរង្វង់ពេលអនាគតឆាប់ៗ។

ទំនាក់ទំនងនិយម៖ ការនេះបង្ហាត់ថាការពិត និងតម្លៃសីលធម៌ពុំមានដាច់ខាតឡើយ ក៏ប៉ុន្តែទាក់ទងជាមួយមនុស្ស ឬក្រុមដែលកាន់កាប់វា។ បើនិយាយម្យ៉ាងទៀតវិញគឺថា នៅពេលយើងប្រកាសថាអ្វីមួយវាត្រូវឬពិត នោះវាត្រូវ ឬពិតសម្រាប់យើងដោយផ្អែកទៅលើការអប់រំដែលទទួលបាននៅក្មេង និងបទពិសោធន៍ក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើងតែប៉ុណ្ណោះ។